

לא ניתנו המועדות אלא לעסוק בתורה

שיהיו דברי תורה מחודדין בפניך...

"ועל זיסיך ועל זנפלאותיך"

מצמיה ישועות...

פשט הנער את ידו והראה לעיניו הנדהמות של הנאצי כף יד המלאה בשערות... הקצין נבהל מהמראה וזעק: "בן השטן, קח מהר את אחותך וברח מכאן, לפני שאהרוג אתכם.." הם ברחו וחיו עוד שנים רבות.. סיפור ה'נס' הזה הוא, שבהיותו ילד נכווה קשות בידו, הרופאים השתילו לו עור חדש בכף היד. העור נלקח ממקום אחר בגוף המצמיה שערות וכך נתמלאה ידו שערות.. וכי השלמת הסבר הדברים מקלקל את הנס?!? אנו מצפים לנס שיקרה לפי הזמנה ובאותו רגע ממש, אך כשהשי"ת מקדים רפואה למכה ומכין את ההצלה עשר שנים קודם המעשה, וכי אין בזה נס גמור? לדעתי זהו הנס יותר גדול כשהנס נסתר בתוך מאורעות החיים. אכן עבודתינו לפתח את הכלים בכדי לקלוט את מעשי השי"ת, לחדד את השכל והרגש כדי להבין את הניסים והנפלאות שבכל יום ערב בוקר וצהרים..

סיפר יהודי, כיום בעל מאפייה בני יורק, שבשנות המלחמה באירופה נותר עם אחותו הצעירה בבונקר בגטו. כל משפחתם נהרגה והוא הרגיש אחריות בשמירה על אחותו. יום אחד הוא יצא מהבונקר לחפש אוכל, וכשחזר לא מצא את אחותו. אנשים סיפרו לו שבא שוטר מהגסטפו ולקח אותו למטה המשטרה... הוא רץ כמטורף אל תוך לוע הארי וזעק: "תחזירו את אחותי..." הסדיסטים נהנו מצעקותיו וצחקו עליו. באותו זמן ממש ירד במדרגות הבנין קצין בכיר עטור מדליות, ושאל בכעס: "מה הן הצעקות כאן?" השוטרים ענו: "הגיע לכאן ז'יד (יהודי) אחד הרוצה שנחזיר לו את אחותו..." הקצין פנה לבחור באכזריות: "את אחותך תקבל בחזרה כשיצמחו לך שערות בכף היד, ועד אז כולכם תמותו, יהודים מלוכלכים".

כשהבית חשוך ואין נוגה לו, לא ניתן לגרש את החושך במקלות ואפילו לא בחרבות, אלא הדלקת נר קטן או גפרור אחד בכוחו לגרש את החושך, ולכן עלינו לעשות מאמצים גדולים להדליק את אור התורה שנמשלה לאור, לייסד שיעורי תורה ושיבות ותלמודי תורה. ואז יהיה אור בכל בית יהודי..
הגר"ש סורוצקין זצ"ל
בשם החי"ח זצ"ל

"ארומבך זה' כי דיליתני"
כאשר האדם בתכלית השפלות והעניות, אז את הוא כי עומד להגביהו השי"ת.

מדוע מדליקים דווקא בשמן זית?
לפי שמלכות יוון רצו לשכחם את תורתך, והחשמונאים שלטו עליהם וגרשו את השכחה שקשורה לזית, שכן זית משכח ואילו שמן זית גורם לזיכרון טוב, ולכן מדליקים בשמן זית דווקא..

הבן איש חי זצ"ל

אין רגע ומצב בו מתנתק היהודי מהקב"ה. בכל מעשיו הוא משתתף עם בורא עולם. הגר"ש פינקוס זצ"ל

חומרי בניין וקרימיקה
אדירם
סניף צומת ראם 08-8602602

רובי עסק התורה ויראת שמים בימים אלו של חנוכה הוא סגולה לזכות בבנים חיים ופרנסה. האר"י הקדוש

הגר"ש פינקוס זצ"ל

"בזמור שיר חזונכת הבית לדוד"

וכי דוד בנה את בית המקדש?!
לפי שנתן את נפשו והתאווה לבנותו נקרא על שמו, ללמדנו שכל דבר שאדם נותן נפשו עליו נקרא על שמו..

מתוך 'אוצרות התורה'

נלמד ממנו להודות גם על נס קדום יותר...

הגר"י אברמסקי זצ"ל

כאשר רואה הקב"ה שאדם עושה הכל מצידו ומתאמץ בכל כוחותיו להצליח, שולח לו מיד עזר משמים שיצליח לגמור את המשימה. מתוך 'אוצרות התורה'

אולם כאשר הוא נופל בצרה אחרת, אף כשהוא ניצל ממנה, כבר שכח לחלוטין מהנס הקודם שנעשה עמו ושוב אינו מודה עליו..
דוד המלך אינו נוהג כך, גם כאשר הגיע לחנוכת הבית, החל להודות על כל ניסיו מתחילה..

"ארומבך זה' כי דיליתני. שיוועתי אליך ותרפאני.. חזיתני מיורדלי בור"
לכאורה מה המילים האלו קשורות למזמור על בית המקדש?
דרכו של אדם שכאשר הוא נחלץ מצרה הרי הוא מודה רבות להקב"ה.

דין קטן בנר חנוכה

פינת ההלכה

הרב דב ניסים שליט"א,
ראש כולל "פורת יוסף"

אף במצות נר-חנוכה יש לחנך את הקטן כדי להרגילו במצוות, אלא שיש לחלק בין קטן שהגיע לחינוך (בן שש או שבע שנים, תלוי בהתפתחותו) לבין קטן שלא הגיע לחינוך. וכן האם מדליק נר-חנוכה לעצמו לבין מדליק נר-חנוכה לאחרים. ולפיכך:

א. קטן שהגיע לחינוך צריך לחנכו במצות נר-חנוכה. לכן, לפי מנהג אשכנז שכל אחד מבני הבית מדליק נר חנוכה בפני עצמו, גם הקטן צריך להדליק. ולפי מנהג ספרד רק בעל הבית מדליק נר חנוכה ובזה יוצאים ידי חובה כל בני הבית ובכללם הקטן.

ב. לפי מנהג ספרד שרק בעל הבית מדליק נר-חנוכה, יכול לכבד איש או אישה גדולים להדליק ולהוציא את כולם ידי חובתם, אך לא את הקטן, שיש ספק האם יכול להוציא גדולים ידי חובתם בנר-חנוכה (שחיובו רק מדיו חנוך ועוד שמא חובת החנוך על אביו ולא עליו).

ג. דווקא בנר הראשון, שמדליקים בכל יום, שהוא עיקר חיוב נר-חנוכה אין הקטן יכול להדליק ולהוציא גדולים ידי חובתם, אבל בשאר הנרות שהם רק הידור מצווה, יכול קטן שהגיע לגיל חינוך להדליקם.

ד. קטן שעדיין לא הגיע לגיל חינוך (מתחת לגיל שש שנים)

אינו יכול להדליק אפילו את נרות הידור ולהוציא גדולים ידי חובתם, וניתן לשתפו במצווה רק על ידי הדלקת הנר הנוסף (ה-שמישי), כיוון שאינו חלק מן המצווה כלל.

ה. יש לדעת שכל הנאמר לעיל מדובר לגבי הדלקת נר חנוכה בבית, אך בהדלקת נר חנוכה בבית הכנסת, שההדלקה בו היא רק בתורת מנהג ואינה בתורת חיוב, רשאי קטן שהגיע לגיל חינוך להדליק בברכה.

נרות חנוכה רומזים על 'פרסומי ניסאי', ולכן מניחים אותה משמאל, ללמדנו שכל דבר של פרסום הוא מדרגה שניה, שכל דבר הנעשה בפרהסיה גם אם נעשה לדבר מצווה הוא עומד במדרגה שניה למזוזה, אבל המזוזה שכל כולה היא לשמור על הבית, לכן מניחים אותה מימין שאין לך דבר יפה מן הצנועים.

הגר"י צדקה זצ"ל

אשים

ר"ג מצליקין שיונג ימי חנוכה
החכם עיניו בקאו אבא יעזבי ימים אלו
האסוטים אפסו בהם ישועה
יגרי מבשאר יואג השנה, בטאיהם
הגר"י פאז"י זצ"ל

בפורים היתה הגזירה על הגוף. כשניצלו קבעו ימי משתה ושמחה. בחנוכה הגזירה היתה על הרוח "להשכיחם מתורתך", כשניצלו קבעו הלל והודאה.

יש להתפלל, בחנוכה כשהיתה גזירה על הרוח, קמו החשמונאים ונלחמו. ואילו בפורים כשהיתה גזירה על הגוף ביקשה אסתר "צומו עלי ואל תאכלו ואל תשתו". לכאורה היה צריך להיות הפוך בחנוכה להתפלל ובפורים להלחם...

והתשובה, כך היא האמת, כאשר הגזירה היא על הגוף, שהכל תלוי בו יתברך, פנתה אסתר ועם ישראל אל הקב"ה בצום ובבכי. בחנוכה שהיתה גזירה על הרוח על עיקרי הדת, שהכל בידי שמים חוץ מיראת שמים, אז קמו החשמונאים ונלחמו.

כן הוא בהנהגת העולם. האדם עמל לפרנסתו בכל מיני השתדלויות, ובבואו לדאוג על הרוחניות שלו ועל חינוך ילדיו הוא משליך על ה' יהבו, באומרו ה' יעזור. ולא זו הדרך, עלינו לדעת שזה ההיפך, בעניינים רוחניים צריך האדם לעמול ולהתייגע, כי הכל תלוי בו. בענין הפרנסה והגשמיות יצא ידי חובה בהשתדלות מועטת וישליך על ה' יהבו...

ולא כמו אותם ההורים, שכאשר הילד לא לומד תורה או פיספס שיעור או ברכה הם אומרים 'לא נורא', ואילו אם הילד שובר כוס הם כעוסים מאוד, וכך מראים לילד שהכוס או ניקיון הבית יותר חשוב מלימוד תורה. מתוך 'אוצרות התורה'

תוכחת מוסר לחנוכה, יחשוב האדם, שעיקרו של חג ניתקן להלל ולהודות לה' על כי היוונים חשבו לבטל תורה ומצוות.

אם כן, ימים קדושים אלו ראויים ביותר להתמדת התורה מבשאר הימים כי ת"ת כנגד כולם, ובעוונותינו הרבים רוב העולם נוהגים בהם ביטול תורה והולכים אחר ההבל.

ומה שהקדמונים פסקו ישיבה בימים אלו עשו זאת בשביל הנערים שיחזרו על לימודם שיהיה שגור בפיהם, על כן השומע ישמע ויתעורר בימים אלו ביתר שאת בתורה ובמצוות... השל"ה הקדוש זצ"ל

רוחות זרות מנשבות בחוץ, רוחות של יון. ומה מטרתה של יון? "להשכיחם תורתך ולהעבירם מחוקי רצונך". אך תפקידנו לעמוד בפרץ לשמור על "פך השמן" הטהור, שיהיה חתום, סגור ומסוגר. כל נשמה יהודית היא שלהבת העולה במנורה שבמקדש, והחינוך שעליה לקבל, צריך שיהיה טהור בלי שום סיג ופגם. הבה נכיר בערכו של חינוך זה, ונשמור על טהרתו, לבל יתערב בו כל זר. מתוך 'ימי החנוכה בהלכה ובאגדה'

"כי זר מצוה ותורה אור" (משלי)

הזהר הקדוש: כשם שהנר בלא אור אינו כלום, והאש והאור צריכים את הנר כדי להאחז בו-הנר צריך לאור והאור לנר-כך אין שלמות אלא לתורה ומצוות יחדיו...

מתוך 'שערי ארמון'